Voorzitter dank,

Het is een eer om hier mijn maidenspeech te mogen houden. Als gemeenteraadslid wil ik mij de komende jaren inzetten om onze stad een stukje beter te maken. Ik wil bouwen aan een stad waar onze inwoners zich thuis voelen. Een stad waarin we niet langs elkaar heen, maar samen leven. Dat is ook de reden dat ik raadslid ben namens het CDA. De christendemocratie stelt het samenleven centraal. En wat mij betreft, kan dat ook niet anders.

Voor mij betekent dit dat je het leven niet alleen leeft. In relatie tot de ander kun je pas echt mens zijn. Ik geloof er heilig in dat we niet zijn bedoeld om het allemaal alleen te rooien. Een bekend gezegde is: ‘it takes a village to raise a child’. Dat heb ik in mijn jeugd ook zo ervaren. Toen mijn vader ziek werd en overleed, waren er vrienden en buren, ooms en tantes en opa’s en oma’s die er voor ons waren en hielpen waar ze konden.

Je hebt dus iets te betekenen in het leven van anderen, en zij in dat van jou. Je bent niet in je eentje verantwoordelijk voor je eigen geluk, maar ook niet voor je eigen falen. Dat geeft ruimte voor fouten en ruimte om mild te zijn voor jezelf én voor anderen. Iedereen heeft wel eens hulp of vergeving nodig, ook al gaat het allemaal nog zo goed in je leven. Maar ook iedereen kan wel eens hulp of vergeving bieden en verantwoordelijkheid nemen voor de ander, zelfs al gaat het even allemaal niet zo goed.

We hebben een verantwoordelijkheid voor elkaar. Den Haag is geen hotel waar je je eigen gang gaat, zonder dat je weet wie er om je heen zijn en waar de gemeente een service is waar je recht op hebt. Den Haag is ons gemeenschappelijk huis, waar we omkijken naar elkaar en samen de verantwoordelijkheid dragen om er wat moois van te maken. Daarom wil ik bouwen aan een verbonden stad, waar mensen een sociaal netwerk opbouwen en mensen misschien niet altijd zelfredzaam, maar wel samenredzaam kunnen zijn.

Ik wil bouwen aan een samenleving waar mensen zich thuis voelen.waar we oog hebben voor elkaar, en waar de gemeente thuis geeft als dat nodig is: letterlijk en figuurlijk.

Steeds meer mensen hebben echter geen thuis in Den Haag.

En hoewel dat dus meer is dan een dak boven je hoofd, begint het daar wel. Ik ben blij dat het college veel middelen heeft uitgetrokken om dakloosheid aan te pakken en met de ambities om voldoende woningen te bouwen. Maar vooralsnog zijn er 7000 mensen zonder thuis. Hopelijk hoeven er straks minder mensen op straat te slapen. De mensen voor wie dit helaas wel realiteit is, moeten we de hand reiken en op eigen benen zetten, niet naar beneden duwen door boetes op te leggen. Het beboeten van mensen, puur omdat wij niet in staat zijn om ze op te vangen en zij noodgedwongen buiten moeten slapen is onrechtvaardig. Bovendien lost het niets op. Zij kunnen het niet betalen, het maakt de mensen niet minder dakloos, maar de situatie en problemen alleen maar erger en hulp zoeken moeilijker en weerhoudt om in te schrijven van een briefadres. Net als een hoop andere partijen in deze raad, maak ik me zorgen om het feit dat het - ondanks de werkwijze - beboeten nog vaak gebeurt.

Sommige partijen zouden daarom liever zien dat we het gehele artikel om te beboeten voor buitenslapen schrappen.

Ik en het CDA vinden - zoals ook in het coalitieakkoord staat - het heel belangrijk om op te treden tegen wildkamperen in groengebieden zoals in de APV staat. . We vragen onze BOA's om de openbare ruimte voor ons op orde te houden, en we moeten hen wel in staat stellen om te kunnen optreden bij overlast.

Maar we moeten mensen zonder een dak boven hun hoofd ook helpen. We vinden het niet menswaardig om mensen te beboeten enkel omdat zij geen plek hebben om te slapen We moeten hen juist begeleiden naar hulp en perspectief. En daar vinden we elkaar.

Voorzitter, ik ben raadslid geworden om de stad een stukje beter te maken. Ik denk dat dat voor mijn collega raadsleden ook geldt. Soms verschillen we over wat dat 'beter' dan is, of over hoe we dat bereiken. En dat mag ook, en laten we dat ook vooral - op een fatsoenlijke manier - blijven doen. Maar laten we ook kijken waar we elkaar kunnen vinden. Coalitie en oppositie. Raad en college. Want ik ben er van overtuigd dat we dan het meeste voor onze mede inwoners kunnen betekenen. Wanneer we verder kunnen kijken dan deze zaal, verder kunnen kijken dan eigen partijideologie, en niet onszelf, maar de inwoner centraal zetten. In de aanloop naar dit debat heb ik dat zien gebeuren en mijn collega raadsleden dat zien doen en verwacht ik ook van het college.

Laten we als gemeente ruimte geven aan de samenleving, mensen in staat stellen om het goede te doen voor de ander, en als overheid vooral geen kwaad doen.

Dank.